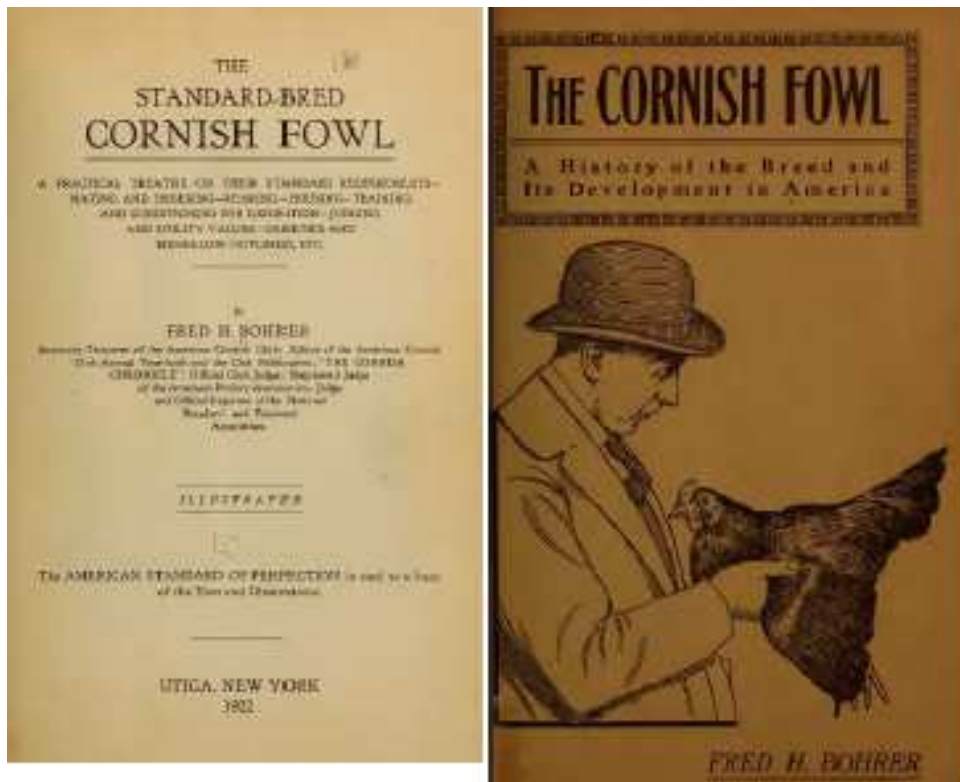

ההיסטוריה של קורניש כפי שנרשם בעת יצירתו וגם אחר כך

ספר "עוף הקורניש" – "ההיסטוריה של הזן והפיתוח שלו בארה"ב", יצא לאור שנת 1922 ע"י פרד ברונר, המזכיר-מנהל של המועדון הקורניש האמריקאי.

בספר זה מפורטים היטב פרטים בהיסטוריה הקורניש באנגליה ובארה"ב. כותב הספר הוא דייקן באופן מדויק. הוא מציין שמות האנשים המומחים השונים ומגדלים שונים, מקום מגוריהם המדויק, התאריך המדויק שנאמרו דבריהם, שם הבטאון שם נתפרסמו דבריהם בתאריך המדויק. איננו מביא את דברי המומחים שנאמרו בשעתם כעובדות, אלא כותב: כך "טוען" פלוני, כך "נטען". מלבד שלכאן אין לא לו ולא לאף אחד מהמקורות שלו שום נגיעה אישית לשקר באיזה פרט [מלבד מלזלזל במוצר של המתחרה], צורת כתיבתו המדויקת מרשים כאמין מאד.

המידע הראשון שרואים בספר, שהקורניש לא נוצר במפעל מסוים כפי שרגילים היום, אלא נוצרו הרבה קורנישים באנגליה בחוות מרובות, כל חקלאי מייצר ללא פיקוח, שמטרתו לייצר צורה משובחת של "אינדיאן גייס" הוא ה"קורניש", להביא את התרגול המיוצר לתצוגה ולזכות בתחרויות. אמנם לאחר יסוד "מועדון האינדיאן גייס" בשנת 1886, נוסד תקן איזו הכלאות ניתן להגדיר בכלל זן חדש זה. אמנם גם אז היו זיופים, לטענת עדי ראיה. הקורניש הכהה בדורות הבאים היה צאצא של הקורנישים של אז, שלפי התקן היה צריך להיות ככולם "מלאי", ואף אם בחלקם לא היה "מלאי", הרי בצאצאים המעורבים ממכלול הקורנישים לא יתכן כלל שלא היה מעורב הרבה "מלאי". וכך מעידים המומחים [ע"י לקמן המידע מאוניברסיטת אולקלהומה] שניכר בעין באופן ברור ביותר גם ע"י צורתו [ולא באו לערער בזה על המידע ההיסטורי].

הקורניש הלבן, אותו אנו אוכלים כמרכיב חשוב בעופות הפטם שלנו, הוא שלב נוסף של הכלאה בקורניש הכהה הנ"ל, שנעשה בעיקר בארה"ב. אף בזה נרשם שהיו הכלאות במלאי לבן, ואחד הכלאי באסיל לבן. בסיכומו של דבר, ממכלול הקורניש הלבן יש הרבה מלאי לבן ואסיל, מלבד המלאי והאסיל שהוכלאו הקורניש הכהה המקורי.

הקורנישים בתחילה נוצרו באנגליה. הם נקראו בתחילה בשם "אינדיאן גייס", שפירושו המילולי 'תרנגול קרב של הודו', וכנראה טופחו מהכלאות מהם.

בתאריך 15 אפריל שנת 1886, נוסד באנגליה "מועדון האינדיאן גייס" הראשון בעולם. תיכף לאחר ייסוד המועדון (בתאריך 22 אפריל, 1886), מר ג'ון הריס ממחוז קורנוול שבאנגליה (שעל שם אזור זה קבל השם "קורניש"), שהוא היה "ללא ספק הסמכות הגבוהה ביותר באנגליה על תרנגולי קרב", כתב מאמר, שם הצהיר שהכלאות של "מלאיי ו'גייס" [נראה כוונתו ל"אולד אנגליש גייס"] כשירים להגדיר כ"אינדיאן גייס". שנתיים לאחר מכן פרסם אותו מומחה, ג'ון הריס, מכתב שם מצהיר שקורניש עשוי מהכלאת "גייס" [כנראה "אולד אנגליש"], אסיל (הנקרא גם בשם "pheasant malay"), ומלאי אמיתי.

אמנם הוא מתלונן על זיופים. הוא מגלה במכתבו על אחד מבעלי ההצלחה הגדולים בתצוגות ה"אינדיאן גייס", שכן שלו, שהכליא תרנגול מלאי עם תרנגולת מצויה והציג את ההכלאה כ"קורניש".

When the Indian Game Club organized at Plymouth, England, April 15, 1886, the Cornish variety was designated a definite type, and differentiated from other Oriental varieties and crosses grouped under the heading of "Indian Game." Following this meeting, John Harris, of Liskeard, Cornwall, unquestionably the highest English authority on Game fowls at that time, wrote an article to the "Fanciers' Gazette" (London) April 22, 1886, in which he stated that Malay and old fighting Game crosses were eligible for the "Indian Game" classes. And then in 1886 the first article describing this breed in America appeared in the April number of the "Game Fowl Monthly."

The Ohio "Poultry Journal" in 1888, printed a letter in the "Game Department," conducted by Dr. Clarke, from the famous old Cornishman, John Harris. It follows:

"Cornish are neither Indian nor Game, but are made up of a cross between Game and Pheasant Malay and true Malay. I know all the history of this fraud and its promoters. One of the most successful exhibitors is my neighbor, and he claimed a cock at two guineas in the selling class at the West of England Show, which was bought by a man here from a farm yard at half a dollar. This bird was bred from a Malay cock and a common hen. They have formed a club for this so-called breed and published a standard of points, and as I know the whole crowd, I will take oath that not one of them ever bred a Cornish fowl in his life."

At the meeting of the American Poultry Association in 1893, Dark Cornish was admitted to the "American Standard of Perfection." Five years later, in 1898, White Cornish was admitted to the Standard.

APAn של ארה"ב הכניס את הקורניש הכהה לספר הסטנדרטים [תקנים] שלהם בשנת 1893, ואת הקורניש הלבן בשנת 1898.

יצירתו של הקורניש הלבן, אותו אנו אוכלים בתוך העוף הפטם, היא סיפור בפני עצמו.

תכונת הקורניש הכהה שאין לו בכלל ולדות לבקנים, ולכן לא ניתן ליצור ממנו קורניש לבן ללא הכלאה אחרת בקורניש הכהה. הקורניש הלבן הראשון הגיע לארה"ב לאחר שלא הצליחו למוכרם באנגליה. נטען שהם היו "מלאיי לבן" [נראה הכוונה הכלאה במלאי לבן]. לדעת ד"ר קלארק, הקורניש הלבן של היום הוא יצור אמריקאי. ד"ר קלארק עצמו זכה בפרס על קורניש לבן בשנת 1904, שעופו היה צאצא של אסיל לבן [כנראה המוכלא בקורניש כהה]. יצרנים נוספים בארה"ב מוזכרים בשםם שהתחילו להכליא וליצור קורניש לבן בשנת 1897, שהוסיפו מינים בהכלאת העוף החדש.

מסכם הספר: "התערובת של הזנים שבתוכו כולל הרבה "מלאי לבן" והרבה "אסיל", בתוספת של "ג'ורג'ה גייס" לבן ו"וויאנדוט" לבן.

WHITE CORNISH

An American Production—Pure, uncrossed Dark Cornish never produces a so-called "sport" or albino. But when crossed with other fowls, Cornish does occasionally "throw" an albino type (see chapter on breeding). It is claimed, however, that White Cornish are no other than offsprings of White Malays, which were unloaded in this country during the Cornish boom, when they failed to be sold in England. They were bought here under the name of White Cornish or White Indian Games. Dr. H. P. Clarke says they were "off" on type, and that White Cornish of to-day are an American production. He says there are no White Cornish to speak of in England. The best White Cornish are said to be descended from a White Aseel cock which won first and special prize at the St. Louis World's Fair in 1904 for Dr. Clarke. He believes that all White Cornish can trace their pedigree to this bird.

In the American Cornish Club Annual of 1917, C. Y. Gibbs, of Wayzata, Minn., claims to have been one of three persons in this country to start breeding White Cornish in 1897, and that three years later he exhibited some at the show in St. Paul, Minn., as the "first White Cornish ever seen." He states that the judges recommended more size and better color. He sent a number of birds to the World's Fair at St. Louis and won a number of places, including first pullet. At the show were 21 entries of the "Royal Strain," owned by W. S. Templeton. Mr. Gibbs claims to have introduced in his strain some "northern bred Leghorn blood, which resulted "in an improvement in type and size, shorter legs, better color in old birds, quicker maturity and more practical plumage for the North."

The composition of the variety contains considerable White Malay and Aseel blood with the addition of White Georgia Game and White Wyandotte blood. The latter crosses are supposed to have eliminated many Cornish characteristics, making them tall, narrow fowls. The White Wyandotte cross produced the long soft feather, poor carriage and a "dubbed" comb.

ספר הסטנדרטים (התקנים) של עופות הרשמי של אנגליה

Indian and Jubilee Indian Game

Large fowl

Origin: Great Britain

Classification: Heavy

Egg colour: Tinted

To Cornwall must go the credit for giving us the Indian Game. Breeds used in the make-up were the red Asil, black-breasted red Old English Game, and the Malay. The breed has been developed for its abundant quantity of breast meat, in which respect no other breed can equal it. When large table birds were the most popular in this country Indian Game males were chosen as mates for females of such table breeds as the Sussex, Dorking and Orpington, to produce extra large crosses. The females chosen for mating belonged to breeds possessing white flesh and shanks. Jubilee Indian Game are similar to Indians, but the lacing is white; in Indians it is black. The two varieties are often interbred.

General characteristics: male

Carriage: Upright, commanding and courageous, the back sloping downwards towards the tail. A powerful and broad bird very active, sprightly and vigorous.

Type: Body very thick and compact and very broad at the shoulders, the shoulder butts showing prominently, but the bird must not be hollow backed, the body tapering towards the tail. Back flat and broad at the shoulders, but the bird must not be flat sided. Elegance is required with substance. Breast wide, fairly deep and prominent, but well rounded. Wings short and carried closely to the body, well rounded at the points, closely tucked at ends and carried rather high in front. Tail medium length with short narrow secondary sickles and tail coverts, close and hard; carriage drooping.

Head: Rather long and thick, not so keen as in English Game, nor as thick as in the Malay; somewhat beetle browed but not nearly as much as in the Malay. Skull broad. Beak well curved and stout where set on the head giving the bird a powerful appearance. Eyes full and bold. Comb (in undubbed birds) pea type, i.e. three longitudinal ridges, the centre one being double height of those at sides, small closely set on the head. Ear-lobes and wattles smooth and of fine texture.

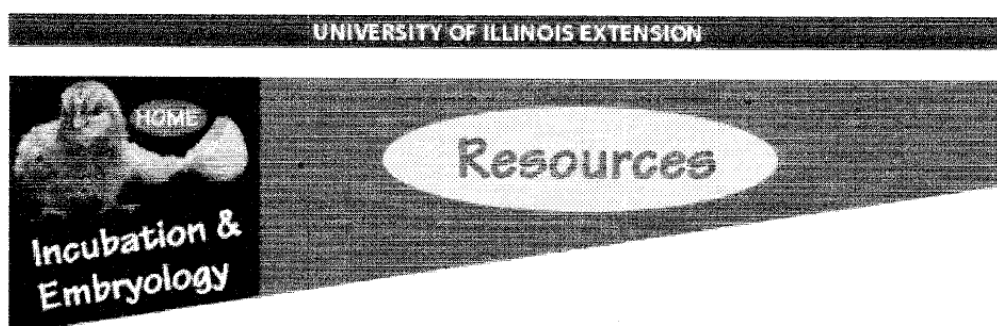
Neck: Of medium length and slightly arched; hackle short, barely covering base of the neck.

Legs and feet: Legs very strong and thick. Thighs round and stout, but not as long as in the Malay. Shanks short and well scaled. The length of shank must be sufficient to give the bird a 'gamey' appearance. Feet strong

99

בספר הסטנדרטים (תקנים) הרשמי של אנגליה נאמר על הקורניש שנוצר מ"אסיל" אדום, "אולד אנגליש גיים" אדום בעל חזה שחור, ו"מלאיי"

מרכז המידע של אוניברסיטת אילינוי

History of Breeds

Cornish

The Cornish fowl originated in Cornwall, England. This was the Dark Cornish, the parent breed generally known abroad as "Indian Game," although the name Cornish is the more correct. It is a composite of several different blood lines--Asell (or Asil), Black-Red, Old English, and Malay. A distinguishing characteristic of the Cornish is that the body of both male and female is of the same conformation.

White Cornish were produced from White Malay - Dark Cornish crosses in 1890.

באתר המידע של אוניברסיטת אילינוי, נאמר על הקורניש הכהה שהוא תערובת של כמה זנים: "אסיל" שחור-אדום, "אולד אנגליש", ו"מלאי". על הקורניש הלבן נאמר שנוצר מהכלאת הקורניש הכהה עם מלאי לבן.

מרכז המידע של אוניברסיטת אוקלהומה

Breeds of Poultry - Department of Animal Science, Oklahoma State University

באתר המידע של אוניברסיטת אוקלהומה נאמר שהקורניש מראה באופן ברור ללא ספק

Poultry Breeds - Cornish Chickens

Cornish

Origin: The Cornish were developed in the shire (county) of Cornwall, England where the breed was known as "Indian Game". They show the obvious influence of Malay and other oriental blood. They were prized for their large proportion of white meat and its fine texture. The breed was recognized by the APA in 1893.

Characteristics: The Cornish has a broad, well muscled body. Its legs are of large diameter and widely spaced. The large deep set eyes, projecting brows and strong, slightly curved beak give the Cornish a rather cruel expression. Cornish males are often pugnacious and the chicks tend to be more cannibalistic than some breeds. Good Cornish are unique and impressive birds to view. The feathers are short and held closely to the body. Cornish need adequate protection during very cold weather as their feathers offer less insulation than can be found on most other chickens.

["obvious"] השפעה של מלאי ועוד דם מזרחי.

אודות "קונטרס פולמוס העופות"

הרב ישראל אשר שיינפלד מכחיש את כל הנ"ל. לדעתו זן הקורניש היה מעולמים ואינו מוכלא כלל, ושונה מזן "האינדיאן גיים" שהיה זן חדש המוכלא מאסיל ומלאי וכו', שנעלם מן העולם.

דעתו הנ"ל מתבסס על סמך שני מקורות:

(א) ז'ורנל "נשונל ג'יוגראפיק" מאמר כללי על תרנגולים מאת ג'ול, בעל תפקיד במשרד החקלאות של ארה"ב, שנדפס לפני 90 שנה. בכותרת מתחת תמונה של קורניש רשום שניכר בתמונת הקורניש [ממעל לכותרת] שהוא עשוי מעופות קרב. מדקדק הרב ש. שכוונתו לומר שאין שום מקור שהקורניש הוא צאצא של עופות קרב מלבד מה שניכר בתמונה זו. ואם כן, בעקיפין מעיד בזה שאין שום מידע אמיתי שהקורניש הוא עוף מוכלא. גם במאמרו של המומחה הנ"ל, הוא מדייק שאין לו ידיעות ברורות בענין, אלא רק "נראה" מצורתו שהוא הכלאה של מלאי, קורניש, ואנגליש גיים:

בתיאור מין הקורניש, בעמ' 440 - תרגומי:

קורניש

בראשית פיתוחו של מין זה היה נקרא בשם "INDIAN GAME" ["משחק הקרב האינדיאני"], אבל באמריקה נשתנה השם ל"קורניש", וכך הוא נקרא כהיום. מאופן טיפוחו נראה שהיה פיתוחו באנגליה בערך באמצע המאה הקודמת, והיה מיוצר מהכלאות שהיו מעורבים בו 'אסעל', 'מלאי', ו'אינגליש גיים'. הוא הוכח להיות עוף שולחני מצויין, וכאשר הגיע לאמריקה ב-1887 נעשה מאד פופולארי, בעיקר בגלל עורו הצהוב, מכיון שהאמריקאים מתייחסים אליה כ'עשיר' יותר מהעור הלבן.

אמנם מדען אין תפקידו לקרא היסטוריה. יותר עיקר אצלו מה הוא רואה לפניו. עכ"פ מה שברור, שנראה למומחה הנ"ל שאכן הקורניש הוא הכלאה מהמינים הנ"ל, והקורניש הוא ה"אינדיאן גיים" שיש עליו קיים תיעוד מפורש [40 שנה לפני כן באנגליה] בשעת יצירתו באנגליה, שהוא מיוצר מהכלאות גם ממלאי.

הנה יש לשאול, למה לא סובר המומחה הנ"ל כדעתו הברורה של הרב ש. שפשוט שמין הקורניש הוא מין לעצמו שהיה מעולמים, ואינו כלל ה"אינדיאן גיים" המוכלא. אלא ודאי שהדבר פשוט וידוע לכל היודע משהו בעופות שאין מקום כלל לפשיטות הנ"ל של הרב ש.. אין כאן תניא דמסייע, אלא תיובתא ותיובתא.

גם **הספר הסטנדרטים הרשמי של אנגליה** מסווג [צולם למעלה] "אינדיאן גיים" ו"קורניש" כזן אחד, והמקור לזן זה - הכלאה מלאי ואסיל ואולד אנגליש גיים. לדרכו של הרב ש. פלא הדבר, איך לא ידעו באנגליה מההבחנה שהוא גילה ש"קורניש" אינו אינדיאן גיים" והוא זן לא מוכלא שהיה מעולמים. צ"ע.

(ב) עמל ויגע בלימוד ספר "עוף הקורניש" ומגיע למסקנה מהספר שכל סיפור ההכלאות כמקור הקורניש הוא שקר, והקורניש היה קיים מעולמים. מאמרו מרשים ביותר כיון שמצלם קטע אחר קטע מספר זה הנכתב באנגלית, ומתרגם לעברית.

אמנם מי שמבין אנגלית, יבחין שכל התרגומים שלו שגויים ו"בלתי מדויקים" בלשון נקי. ובתרגום האמיתי, נופלות ראיותיו וכל דרך הבנתו, לבירא:

נעתיק ממאמרו את התרגומים קטע אחר קטע. זה לשונו:

the Chittagong, a long-legged rowl of little game tendencies.
The Cornish fowl as a distinct breed never existed in India.

ב. ברור לו בלי ספק שמעולם לא היה קיים
באינדיאן זון הקורניש, [שם עמ' 8],

לעומת זאת זון המלאי וזן האסעל ברור שמקורם מאינדיא, ולכן אין ספק
שהקורניש שהתגלה לראשונה באנגליה, מקורו משם.

חיסר את העיקר: "עוף הקורניש כזן בפני עצמו מעולם לא היה קיים בהודו." בא להוציא שזן
הקורניש היה מעולמים, כשמו "אינדיאן גיים" – "עוף הקרב של הודו"

1886 נפתח כבר אגודה ראשונה לתערוכות עופות הקרב בשם 'אינדיאן גיים קלאב', ניתן באנגליה

עמ' 8

The name Cornish was brought into use prior to 1886 in connection with and to distinguish from fowls of the Aseel type and the original Indian Game,* and was quoted in the "Fanciers' Gazette" (London) in the issue of April 16, 1886, by Mr. George Payne, originator of Pyle and Duckwing Leghorns. The Aseel

למין הקורניש שמו 'זון קורניש', כדי
להפרידה ולהבדילה ממין המלאי או
האסעל, הדומה להם במבנה גופם. כי
בהיותו ברור להם שהוא זון בפני עצמו, על
אף הדמיון לעופות הקרב המוצגים
בתצוגות עופות הקרב, רצו לסווגו כזן בפני
עצמו – ומטעם זה – ניתן לה שם זון

עמ' 11

When the Indian Game Club organized at Plymouth, England, April 15, 1886, the Cornish variety was designated a definite type, and differentiated from other Oriental varieties and crosses grouped under the heading of "Indian Game." Following this meeting, John Harris, of Liskeard, Cornwall, unquestionably the

הקורניש להבדילו מהם, [כתב עת FANCIERS GAZETTE בלונדון באפריל 16 שנת 1886], [שם

עמ' 8 וכן בעמ' 11].

התרגום האמיתי של הקטע בעמ' 8:

"השם קורניש הובא לשימוש לפני 1886 כדי להבחין מהעופות של מין האסיל ושל אינדיאן גיים
המקורי". הרב ש. הוסיף בתרגומו "ממין המלאי", והשמיט "אינדיאן גיים". הוא עוד הוסיף
הדומה להם במבנה גופם".

קטע זה הוא הקטע החשוב ביותר בתורה של הרב ש.. לפי פרשנותו, הוחלט אז להבחין בין זון
הקורניש שהוא זון טהור מעולמים ובין ה"אינדיאן גיים" שהוא הכלאה ממלאי ואסיל ועוד. אלא
כמה דברים לא התאימו לפירושו הנ"ל: א) למה בכלל צריך להבחין בשמות בין שני זנים שאין
קשר ביניהם, זה זון נקי מעולמים, וזה זון חדש מוכלא? ב) למה כתוב "להבחין מהעופות של מין
האסיל", ולא מוזכר ממין המלאי שהוא היה מרכיב יותר עיקרי לפי הדווחים שנרשמו באותם
השנים? ג) למה כתוב "כדי להבחין מהעופות של אינדיאן גיים המקורי", והאם יש אינדיאן
גיים מקורי, הלא הוא מוכלא, ומהו בכלל האינדיאן גיים הלא מקורי?

כדי ליישב את כל הקושיות הנ"ל על פירושו, מצא פתרון ע"י שינויים בתרגומו: הוסיף "מין
מלאי", השמיט "אינדיאן גיים המקורי", והוסיף הסבר למה היו זקוקים לדאוג להבחנה בשמות:
הדומה להם במבנה גופם".

מה באמת כתוב בקטע הנ"ל? השם "אינדיאן גיים" בתרגום מילולי פירושו עוף הקרב של הודו.
העוף הקרב של הודו אינו באמת אלא ה"אסיל" [ה"מלאי" איננו מהודו אלא ממלזיה], ה"אינדיאן
גיים המקורי" היינו אסיל מפותח ומוכלא במינים אחרים לשבחו.¹ אשר על כן: "השם קורניש
הובא לשימוש לפני 1886 כדי להבחין מהעופות של מין האסיל ושל אינדיאן גיים המקורי".
שיהיה ברור ללא בלבול, לא עוד השם המבלבל במשמעותו "אינדיאן גיים" אלא השם "קורניש"
[כידוע על שם מחוז "קונול", שם בעיקר נוצר זון חדש זה מהכלאות].

התרגום האמיתי של הקטע בעמ' 11:

"כאשר נפתח המועדון לאינדיאן גיים בפלימות, אנגליה ב-15 אפריל 1886, זון הקורניש יוחד כזן
בפני עצמו, בשונה משאר הזנים מהמזרח וההכלאות המסווגים תחת הכותרת אינדיאן גיים".

פלא הדבר, ששום דבר מקטע זה לא מוזכר בתרגומו.² מובן טעמו שהחליט לא לתרגם את הקטע:
א) בקטע זה מפורש "זון הקורניש יוחד כזן בפני עצמו, בשונה משאר הזנים מהמזרח וההכלאות
וכו". "משאר הזנים" מבואר שגם ה"קורניש" הוא זון "מהמזרח וההכלאות וכו". זה סותר כמובן

¹ זה יסוד שמופיע במקומות נוספים בספר זה, בעיקר מד"ר קלארק [והכותב גם אותם לא הבין נכון].

² וכן מה שמדגיש "המוציגים בתצוגות עופות הקרב" אינו מוזכר בשום קטע. יש לדון אותו לכף זכות, שכן דעתו
המבוארת שפירוש "מועדון" היינו תצוגות לעופות קרב. הוי ידוע שגם למגדלי לגהורן יש "מועדון", ואינם עופות קרב.
המועדונים של מגדלי עופות הם ארגונים להפצת מידע וכו' בין עצמם על זון העוף שמגדלים, יש להם בטאון קבוע.
אולי גם עושים תצוגות.

את התיאוריה שלו. ב) הסיווג הזה עשו "המועדון לאינדיאן גייס" שנפתח אז. אם אכן "קורניש" אינו "אינדיאן גייס" [כדעתו של הרב ש.], למה דאגה מועדון האינדיאן גייס לסווג את הקורניש כזן בפני עצמו, מה להם ולקורניש. אלא וודאי היינו קורניש היינו "אינדיאן גייס" [וכפי שרשום עד היום בספר הסטנדרטים הרשמי של אנגליה].

מה באמת היה ענין החלוקה הנ"ל בעמ' 11 בסיווג זני העופות? הענין מתבאר בהמשך הקטע של עמ' 11, שהרב ש. לא העתיקו:

"לאחר פגישה זו, ג'ון הריס מליסקרד, קורנוול (מקום מגוריו), ללא ספק הסמכות האנגלית הגבוהה ביותר בעופות קרב בתקופה ההיא, כתב מאמר ל" Fanciers Gazette" (לונדון) אפריל 1886, שם הצהיר שהכלאות של "מלאי" ו" old fighting game" [ברור שכוונתו "אולד אנגליש גייס"] כשירים לסיווגים של "אינדיאן גייס". **שוב** במאמר הראשון

המתאר זן זה באמריקה הופיע באפריל בבטאון "Game Fowl Monthly". **"הסטנדרד הראשון"** – הסטנדרד (התקן) הראשון לקורניש נעשה ע"י מועדון האינדיאן גייס של אנגליה בדצמבר 1, 1886, והתקבל שוב ב-1891.

החידוש שנעשה אז, היה להגדיר תקן ברור להגדרת "אינדיאן גייס" או שמו החדש "קורניש": תקן מאיזה זנים ניתן להכליא אותו, מה גודלו וצבעיו, וכו'. הגדרת מוצאו מצינו שהגדירו כהכלאות של מלאי ואולד אנגליש גייס. **ואכן כן היא ההגדרה הנמצאת עד היום בספר הסטנדרטים (התקנים) הרשמי של אנגליה.** [אלא ששם נוסף "אסיל" בכלל מרכיבי ההכלאה. ונראה שלא באו למעטו שהוא נתן השם "אינדיאן גייס", אלא שחייב להיות בפנים הכלאה של מלאי ו"אולד אנגליש גייס"].

ג) קטע נוסף המתורגם ע"י הרב ש.:

the "Inland Poultry Journal," July, 1908, states that an examination of the show reports in the two leading English poultry periodicals, "The Live Stock Journal" and the "Fanciers' Gazette," reveals that at Bath in 1887 a genuine "Indian Game," was exhibited in the A. O. V.* class. This was the first time, he states, that the name ever occurred in any poultry publication.

*—Term used to designate class of fowls of no recognized standard. The initials stand for Any Old Variety.

ג. השם 'אינדיאן גייס' לא ניתן אף פעם לשום זן ידוע כלל, שהרי בבזך כותב. הפעם הראשון שהוזכר אינדיאן גייס בספרות הוא בשנת 1908, שכתבו שני **כתבי עת לעופות** – שבעיר "BATH" היה בשנת 1887

תערוכה מעופות הגייס, ושם הוצג 'אינדיאן גייס' מקורי - **והוגדר** שם על ידם כ. A.O.V., שפירושו **עוף בלתי מוכר** [שם עמ' 9]. הרי שלא נזכר בשום כתב עת זן בשם זה לפני 1887, והנה אילו היתה אינדיאן גייס הכוונה לזן הקורניש שהובדל כבר בשנת 1886, הרי היה זן מפורסם ואיך הוגדר כבלתי מוכר, ובהכרח שעוף זה לא היה הקורניש ולא דומה לו, ואת מה שקראו 'אינדיאן גייס' מקורי היה עוף שונה בלתי מוכר כלל.

תרגום מדוקדק יותר:

"...בעיר "בת" בשנת 1887 "אינדיאן גייס" **אמיתי** [לא "מקורי"] הוצג בסיווג "כל זן ישן" [ביטוי המראה זן עוף שלא הוכר כסטנדרד]. זה היה פעם הראשונה, הוא אומר, ששם זה הוזכר באיזשהו הוצאה לאור של עופות לאכילה."

תמה הרב ש. "הרי הקורניש מפורסם". אינני יודע מי גילה לו רז זה. זה כנראה פשוט ההנחת היסוד שלו עוד לפני שניגש ללמוד הענין.³ העיקר מהו פירוש "אינדיאן גייס אמיתי"? ברור הכוונה

³ היה ראוי שיקשה קושיא אחרת: הרי "אינדיאן גייס" התפרסם כבר בבטאונים של "Fanciers Gazette" (לונדון) אפריל 1886 וב"Game Fowl Monthly" בארה"ב באפריל 1886. התירוץ לקושיא לכאן, שזו פעם הראשונה שהתפרסם בבטאון של עופות למטרת אכילת בשר או ביצים ("poultry").

שהוכלא לפי התקן החדש שנקבע [עם הכלאת מלאי ואולד אנגליש גיים] שפורסם בשנה לפני כן באנגליה ובארה"ב. אבל עדיין לא הוכר כ"סטנדרד" בארה"ב.

(ד) קטע נוסף:

Concerning the situation prior to the establishment of the Indian Game Club in England in 1886, Dr. H. P. Clarke, pioneer authority on Game breeds in America, in an article written for

ה. ד"ר קלארק, היה המומחה לתערוכות עופות הקרב באמריקה

והסמכות העליונה בעניין זה. [שם ריש עמ' 9]

התרגום האמיתי:

"ד"ר קלארק היה סמכות חלוצית על זני עופות קרב באמריקה" [לא מוזכר כלל "המומחה לתערוכות עופות הקרב", שהיא לדעתו של הרב ש. - הנגיעה של ד"ר קלארק לשקר]

(ה) קטע נוסף:

שהוא סוף סוף מין בפני עצמו, הסביר והציג ד"ר קלארק כמה גירסאות ורעיונות -

The Name "Indian Game"—Dr. Clarke evidently believes that the classes were filled with a hodge-podge of sizes and colors, Aseels pure and grade, Pheasant Malays, Old English Game crosses, and every imaginable combination of the three; also, that the name "Indian Game" represented a group rather than a single breed or variety, and covered all Oriental fowls excepting the Malays. Mention is made of Tegetmeier's old "Poultry

שכנראה כל עופות הקרב נקראו כך באנגליה, וכנראה כל עופות הקרב יחוסם מהאסעל, גם במאמר אחר טען שהוא בעצמו סוג אסעל [שם באמצע עמ' 9].

התרגום האמיתי:

"השם 'אינדיאן גיים' [לפני קביעת התקן הנ"ל] - ד"ר קלארק מאמין שהסיווגים התמלאו בתערובת לא אחידה של גדלים וצבעים, אסילים טהורים ומוכלאים, 'פזנט מלאי' (סוג של אסיל), הכלאות של אולד אנגליש גיים, וכל צירוף אפשרי של שלשה הנ"ל. עוד, השם 'אינדיאן גיים' ייצג קבוצה ולא זן מסויים, וכלל כל העופות מהמזרח מלבד המלאי."

הנידון הוא "האינדיאן גיים" המקורי [לפני התקן], שלדעתו של ד"ר קלארק לא כלל מלאי. [אמנם בתקן שנעשה בשנת 1886, הוגדר בדווקא צריך הכלאה במלאי]. לא מדובר כאן על כל עוף קרב, אלא דוקא "אינדיאן גיים". עכ"פ לדעתו היה מחוייב מרכיב של אסיל.

(ו) קטע נוסף:

ולא עוד אלא - שמציורים ואיורים שנעשו כבר משנות 1400 שהתפשט שיטת

הציירות בכל אירופה, {מאות בשנים לפני שהובאו עופות האינדיאנים לאנגליה ואירופה},

very little information. Etchings and paintings known to have been made after the Renaissance, which began in Italy in the 14th Century and gradually spread over western Europe, show the Aseel and the Black-Breasted Malays as typical barnyard fowl.

רואים עופות בצורת מבנה גוף הקורניש ודומיו, בין תרנגולי הכפר בכל מקום

באירופה [כל זה תרגום מהנכתב שם תחילת עמ' 9]. הרי שהיו תרנגולים במבנה גוף הקורניש נפוצים באירופה מאות בשנים לפני שהגיע משחק הקרב לשם, שאז הובאו עופות הקרב מאינדיא לשם.

התרגום הנכון:

"ציורים שנעשו לאחר תקופת הריניסנס, שהתחיל באיטליה באלף ה-14 והתפשט לאט לאט לכל מערב אירופה, מראים את האסיל ואת המלאי בעלי חזה שחור כעופות חצר טיפוסיים."

למה אינו מביא גם מעמוד הראשון של הספר:

mane. During the rule of the Caesars, this fowl was most commonly used for fighting and bartering. We have little exact data Cock fighting is one of the oldest pastimes known to man. The Aseel fowl, due to its pugnacity, has become a heritage from the ancient world. Much mystery and romanticism is shrouded

"בתקופת הקיסרים של רומא,

העוף הזה (האסיל) היה בשימוש מצוי לקרבות ולמסחר... קרבות תרנגולים הוא אחד מן התחביבים העתיקים הידועים לאדם. עוף האסיל, בזכות הגמישות שלו, נהיה מורשת מעולם העתיק."

אולי גם כאן טעה כותב הספר, ועופות קרב אלו היו ה"קורניש" שהיה קיים לעולמים לדעת הרב ש.?

ז) בעיקר תימה הדבר, איך אפשר להוציא מהפה, וכ"ש מהעט הדיגיטלי, טענה שתרנגול הקורניש, הכהה והלבן, היו קיימים מעולמים, ויש להם מסורת מימי חז"ל או הראשונים, ושכל המאמרים שנכתבו באנגליה **בשעת מעשה הכלאתם ויצירתם** הם דברי זיוף ושקר. איך ניתן לומר שבבטאוניס לחובבי עוף שנדפסו בשעתם לפני 130 שנה, נדפסו מאמרים על אופן פיתוח עוף זה ע"י הכלאה ב"מלאי" ועוד, כאשר זה היה אז שקר לעין כל. וכל מגדלי העופות היו צריכים לזעוק במאמרי תגובה, שכל זה שקר, הרי הקורניש היה אצלינו מעולמים. אלא ודאי זה היה עוף חדש [והספק אינו אלא על אותם מגדלי תרנגולים שלא הכליאו לפי התקן, איך הכליאו ויצרו את ה"אינדיאן גיים"-קורניש שלהם].

דברים כאלו אינם מחזקים את כשרות העוף הפטם שלנו, אלא מערערים על כשרותו, בטענתו שהכשרות מיוסדת על שקר גלוי. חלילה לערער כך על עוף שאכלו ישראל יותר מ-50 שנה [אינני יודע התאריך שנכנס לשוק האכילה באנגליה ובארה"ב]. במקום להתעסק בפלפולי שקר על המציאות, היה להרב שיינפלד להתמודד עם האמת, וליישב העוף שלנו עפ"י הלכה. ובנקל יש ליישבו, ואכמ"ל.

אפרים אריאל בוקוולד
כ"ג אלול תשע"ז